

Uit een preek van de heilige Ambrosius, bisschop van Milaan († 397)*

Allereerst wordt werkers voor het evangelie het algemeen geldende gebod gegeven van vrede en volharding: zij moeten vrede brengen, ter plaatse blijven en de rechten van de gastvriendschap eerbiedigen.

Want de Heer verzekert dat wie het rijk der hemelen verkondigt, niet van het ene huis naar het andere moet lopen en daarmee de regels van onschendbare gastvrijheid geweld aandoen (Mc 6,10).

Nee, zoals men vindt dat de weldaad van een gastvrije ontvangst dient te worden aangeboden, zo wordt ook voorgeschreven dat men het stof van zich af moet schudden en uit de stad weg moet gaan als men niet ontvangen wordt.

Hiermee wordt aangegeven dat de beloning voor oprechte gastvrijheid niet gering is:

wij brengen niet alleen vrede aan wie ons gastvrij opnemen (Mat 10,13), maar ook worden alle fouten van aards en lichtzinnig gedrag die als schaduw over hen heen hangen, weggenomen.

De apostolische prediking heeft immers bij hen vaste voet aan de grond gekregen. Niet overbodig is de bepaling bij Matteüs dat de apostelen moeten onderzoeken welk huis het waard is er binnen te gaan (Mat 10,11).

Dan is er geen reden om van onderdak te wisselen en inbreuk te maken op de band van gastvrijheid.

Zulke voorzorgsmaatregelen mag de gastheer niet nemen.

Men mag bij gasten geen voorkeur laten gelden; daar zou de gastvrijheid zelf onder lijden.

Hierin ligt naar de letter een eerbiedwaardig voorschrift uitgedrukt over het godsdienstige karakter van de gastvrije ontvangst.

* **Ambrosius van Milaan** - Zingen met mijn geest en ook met mijn verstand; - Budel : Damon 2005, p. 196-197.
Uitleg van het Lucasevangelie 4,46 (bij Mc. 6,1-6)

9,15 L.6,66 6,7-12